

500

1793. «Δικανική Τέχνη» τοῦ Δημητρίου Καταρτζή – Φωτιάδου,
ἐν 191· (τὸ κείμενον : σ. 26–54).

501

1793. Μπουγιουρουλτί, σ. Σελήμ Γ', περὶ νοσοκομείων,
ἐν 76, σ. 43–48.
(Νὰ μὴ εἰσέρχεται ζαπίτης εἰς νοσοκομεῖον, νὰ μὴ ἐμποδίζῃ τὴν εἴσοδον ἢ ἐξοδον ἀσθενῶν ἢ νεκρῶν, ἢ τὴν εἰσκομιδὴν οἴνου καὶ φαρμάκων, νὰ μὴ φορολογῇ τοὺς εἰσερχομένους ἀσθενεῖς. Ὁ πεῖτουμάλης νὰ μὴ φορολογῇ τοὺς ἐν ἐν τῷ νοσοκομείῳ θνήσκοντας...).

502

1793. Γράμμα, ἀπὸ 14 Ἰουνίου, ἐπισκόπου Αἰγίνης καὶ Ὑδρας, πρὸς Ὑδραίους.
ἐν 25, τ. 1, σ. 39–40.
«... ζητεῖτε τὴν ἀπόφασιν τῆς Ἐκκλησίας ; οἱ θεῖοι καὶ ἱεροὶ νόμοι διακελεύουσι τὸν πατέρα τὰ παιδιά ἐξ ἴσου νὰ τὸν κληρονομοῦσιν, ἄρσεν καὶ θῆλυ. Μὰ ἐπειδὴ καὶ ἐδῶ, κατὰ τὴν συνήθειαν τοῦ τόπου, ὅταν εἶναι ὑπανδρευμένα τὰ θηλυκά, δὲν ἔχουν νὰ ζητήσουν πλέον κληρονομίαν ἀπὸ τοὺς γονεοὺς των...».

503

1793. Ἀπόφασις τῶν ἐκπροσώπων τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου Σίφνου, Νάξου, Ἰου, Κέας, Κύθνου κλπ.
περὶ τῆς ἀλληλεγγύης τῶν κατοίκων διὰ τὴν ζημίαν τῶν Ἐπιστατῶν των, ἐν 29, σ. 90–91.
Οἱ κάτοικοι Κύθνου θ' ἀποζημιώνουν τοὺς τέσσαρας ἐπιστάτας τοῦ Κοινοῦ διὰ τὸν «τζερεμέ, ὅπου ἐπλήρωσαν ἐξ αἰτίας τοῦ Λάμπρου (Κατσώνη) ... μὲ τὸ νὰ εὐρέθησαν ἐκεῖνον τὸν χρόνον ἐπιστάται, ἐπιάσθησαν καὶ ἐπλήρωσαν τὸν τζερεμέν ... καὶ ἂν δὲν ἦτον εἰς τὴν δούλευσιν αὐτὴν τοῦ Κοινοῦ, ὅποιοι ἄλλοι ἤθελον εὐρεθῇ, ἤθελον δοκιμάσει τὰ ὅμοια, ἄρα ἐξ αἰτίας τῆς δουλῆσεως τοῦ Κοινοῦ ἐπλήρωσαν αὐτὸν τὸν τζερεμέ. Διὰ τοῦτο λοιπὸν εὖρομεν εὖλογον, ὅτι αὐτὴν τὴν ζημίαν νὰ πληρώσῃ τὸ Κοινὸν καὶ ὄχι μερικῶς νὰ ἀφανισθοῦν αὐτοὶ οἱ τέσσαρες...».

504

1793. Φιρμάνιον σ. Σελήμ Γ', περὶ ἐλευθέρας ἀσκήσεως τῶν καθηκόντων τῶν ἱερέων,
ἐν 76, σ. 49–51.

505

1793. Προικοσύμφωνον, ἀπὸ 25 Ἀπρ., ἐν Νάξῳ, ἀνέκδοτον,
ἐν ΕΒΕ Τμ. χφφ. Ξ 306.

«... ἔπειτα, διὰ χάριν δωρεᾶς καὶ προίκας, τάζουν (οἱ γονεῖς τῆς νύμφης) ... ὅλα τὰ ἄνωθεν ὑποστατικὰ τῆς Πάροου (;), ἔχουν νὰ τὰ τρώ(γου)σι οἱ γονεῖς τῆς μοναχικάζι(;) ἕως ὅπου ζοῦν καὶ μετὰ τὸν θάνατόν τως, πάντῃ ἐλεύθερα ἐδικὰ τῆς, μὲ τὴν παρὸν κοντετζιὸν ὅπου διορίζει ὁ ἀφέντης πατέρας τῆς, ἡγουν, ξεκαθαρίζοντας τὸ δεύτερον παιδί, τὸ ἀρσενικόν, ὅπου ἤθελεν κάμει, νὰ εὐγάζῃ τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς τῆς καὶ νὰ γράφεται τὴν γενεάν του καὶ νὰ τοῦ τὰ προικοδοτίζῃ ὅλα τὰ ἄνωθεν τῆς Πάροου καὶ νὰ μὴν ἔχῃ ἄλλην ἐξουσίαν ἢ ἀρχοντοπούλλα του εἰς αὐτὰ τὰ ὑποστατικά, πάρεξ νὰ τρώγῃ μετὰ τὸν θάνατον τῶν γονέων τῆς, ἕως ὅπου νὰ ὑπανδρευθῇ τὸ αὐτὸ παιδίον, νὰ τοῦ τὰ προικοδοτήσῃ ὅλα τὰ ἄνωθεν καὶ νὰ τὰ τρώ(γου)σι μαζί καὶ νὰ μὴν ἔχῃ καμμίαν ἐξουσίαν ἢ ἀρχοντοπούλλα τως, ἢ νύμφη, οὔτε νὰ πουλήσῃ, οὔτε νὰ χαρίσῃ, οὔτε νὰ προικοδοτήσῃ εἰς ἄλλον τῆς παιδὶ ἀπὸ αὐτὰ τὰ μούρκια τῆς Πάροου ... Ἀπὸ δὲ τὸ ἄλλο μέρος, ὁ ἀφέντης Χρ.Σ. τάζει καὶ προικοδοτίζει τοῦ ἀρχοντόπουλλοῦ του ... καὶ γαμβροῦ, τὰ ἐδῶ ὀνοματισμένα ... Ἀκόμη ξηγᾶται ὁ ἀφέντης Χρ.Σ. καὶ λέγει, πῶς κατὰ τὴν ἄδειαν καὶ ἐξουσίαν ὅπου τοῦ εἶχε δοσμένην ὁ ἀφέντης Γ.Σ. πενθερός του, διὰ τὸ ἀμπέλι τῆς Σάντα Μαρίας, νὰ τὸ προικοδοτήσῃ εἰς ὅποιον ἀρχοντόπουλλον του ἤθελε, τὴν σήμερον θέλει καὶ τὸ προικοδοτίζει τοῦ λεγομένου του ἀρχοντόπουλλον, μὲ τὴν παρὸν κοντετζιόνε, ἡγουν, κάνοντας ἓνα παιδὶ θηλυκόν, νὰ τὸ εὐγάξῃ ὄνομα Ἀντωανέττα, τῆς πεθερᾶς του, καὶ νὰ τῆς τὸ δίδῃ αὐτῆς, καὶ ὁ λεγόμενός του ἀρχοντόπουλλος νὰ μὴν ἔχῃ τὴν ἐξουσίαν, οὔτε νὰ τὸ πουλήσῃ, οὔτε νὰ τὸ χαρίσῃ, ἄλλο πάρεξ νὰ τὸ τρώγῃ, ἀπεθανόντας τοῦ λόγου του, ἡγουν τοῦ πενθεροῦ του ἀφέντη Γ. καὶ τὸν καιρὸν ὅπου ἤθελε τὸ προικοδοτήσῃ τῆς λεγομένης Ἀντωανέττας, νὰ τὸ τρώγῃ μαζί· ἀκόμα διορίζει ὁ ἀφέντης Χρ., ὅπως καὶ ὁ ἀφέντης Γ. πενθερός του, ὅτι ἐὰν ὁ ἀρχοντόπουλλός του ἤθελεν ἀποθάνει χωρὶς νόμιμον κληρονόμον τῆς σαρκὸς του — ὅπου ὁ Κύριος νὰ μὴν τὸ δόσῃ — τὸ αὐτὸ ἀμπέλι νὰ στρέφεται εἰς τὰ ἀρχοντόπουλλα τῆς ἀρχόντισσας κονριάδας του, ὀνόματι κυρία Β.Κ. ...».

506

1793. Γράμμα, ἀπὸ 25 Σεπτ., πΚ. Νεοφύτου Ζ' πρὸς μητροπολίτην Παροναξίας, γνωρίζοντος, ὅτι δι' αὐτοκρ. ὀρισμοῦ ἀπηγορεύθη αὐστηρῶς (ἐπὶ ποινῇ θανάτου) ἢ εἰς Ρωσίαν μετανάστευσις ραγιαδῶν, ἐν 196, σ. 239–242.

507

1793. Χάττι σερίφ σ. Σελήμ Γ', περὶ τῶν δικαιωμάτων τοῦ διευθυντοῦ τοῦ φρενοκομείου Ἐγρί-Καπού, ἐν 76, σ. 51–54.

508

1793. Ἐγκύκλιος, τῆς 21 Ἰουλίου, τοῦ καπετὰν πασᾶ Χουσεῖν, πρὸς τοὺς προεστῶτας τῆς νήσου Πάτμου, ἐν 226, σ. 326–327.

